

هو الابہی - ای ناظر بہ ملکوت سلطان وجود، آن جمال موعود...

حضرت عبدالہاء

اصلی فارسی

۵۹۴

هو الابہی

ای ناظر بہ ملکوت سلطان وجود، آن جمال موعود و طلعت محمود در قطب وجود بہ فیض شہود شاہد و مشہود گردید لکن ناپینایان چون بی بصر و بصیرت محشور گشتند از مشاہدہ آفتاب حقیقت با آن اشعہ پرقوت محجوب و محروم ماندند، فالمقلۃ العمیاء محرومة من فیض شمس الضحیٰ. نفحات قدس در شدت سطوع و انتشار است لکن مزکوم از طیب مسموم محروم. بحر اعظم پرموجست لکن گمگشته صحرائی مہلک بی آب بی بہرہ و بی نصیب و بی نصاب. و عجب اینست کہ خود را از فضل نامتناہی الہی محروم نمودہ اند سہلست جانہای تشنہ سلسبیل عنایت را نیز ممنوع می خوانند بنمایند ہیات ہیات. گویا آیہ مبارکہ قرآن را تلاوت نمودہ اند کہ می فرماید آنّ عبادی لیس لک علیہم سلطان. این نفوس از منہل عذب صافی چشیدند، ملح اجاج در مذاقشان گوارا نیاید و این مشام از عطر عنایت معطر گشته، رائحہ کریمہ را خوش ندارند. ع ع

ORIGINAL

AUDIO